

Chronische vermoeidheid

Chronisch vermoeidheid syndroom (CVS) en fibromyalgie worden nog maar recent als ziektes erkend. De klassieke behandelingen blijven lapmiddelen en blijken ontoereikend. Dit komt omdat men binnen de reguliere geneeskunde aan de ware oorzaak voorbij gaat. Men weet niet hoe ze de vinger op de oorzaak van het probleem kunnen leggen.

Wanhoop

Laten we eens onbevangen kijken naar de symptomen van CVS, als waren het individuen. Dan horen we kreten van wanhoop. Het organisme schreeuwt om genade. Het is de totale uitputting nabij. Het voelt zich onmachtig omdat niemand het begrijpt.

Hoe is het zover kunnen komen? Het lichaam, als instrument van de ziel, werd tot dusver alleen ingezet om te voldoen aan levensopdrachten die niet bij de persoon hoorden. Men heeft zich als het ware om de tuin laten leiden voor verkeerde levensdoelen, met volledige uitputting tot gevolg.

Eisen van de omgeving

Het is in onze cultuur vooral de vrouw die hier gevoelig voor is. In de eerste plaats eist de veel te grote prestatiedruk van haar dat ze haar biologische moederinstinct onderdrukt.

Zwangerschap en moederschap worden in onze maatschappij 'stiefmoederlijk' behandeld. In deze periode waarin het respect voor haar lichaam en haar behoefte aan terugtrekking en rust extra op de voorgrond komen te staan, blijft ze haar aandacht richten op de eisen van haar omgeving. En dit patroon van zichzelf wegcijferen sluipt ook binnen in de andere levensdomeinen: partnerschap, ideale schoondochter, perfectie, uitstraling. Het wordt als een tweede natuur. Ze weet niet beter.

Het archetype van Assepoester representeert deze moedige vrouwen, die in alle stilte berusten in de situatie en zich laten uitbuiten tot ze helemaal in zak en as zitten (osteoporose, artrose, fibromyose).

Assepoester vertegenwoordigt de dienstmeid die bij het ochtendkrieken als eerste opstaat om de as uit de uitgedoofde kachel te halen en het vuur weer aan te steken voordat haar meesters ontwaken. Als een echte workaholic, wijdt ze zich met lichaam en ziel aan de haar opgelegde taken. Dit in de hoop een beetje liefde, erkenning en respect te mogen ontvangen.

Het organisme ondermijnen

Veel CVS-patiënten zullen zich bij nader zelfonderzoek hierin herkennen. Onverschrokken en op volle toeren draaien ze door tot ze de totale uitputting bereiken. Ze verdoven hun lichaam en hun gevoel en geven niet toe aan hun vermoeidheidsverschijnselen en andere symptomen. Hun omgeving heeft zeker baat bij dit schijnbaar welzijn. Maar diep van binnen beseffen ze zelfs niet meer hoezeer ze hun organisme ondermijnen en dat hetgeen ze zich laten welgevalen totaal onaanvaardbaar is.

CVS en fibromyalgie zijn ziektes die het spierstelsel en het zenuwstelsel aantasten. Aanvankelijk wordt de werking van het autonome zenuwstelsel helemaal ontwricht. Het bestaat uit twee delen die elkaar in een dynamisch evenwicht moeten houden. Het sympathische deel dat actief wordt wanneer we in staat van alertheid zijn of wanneer er gevaar dreigt (vlucht-vechtespons).

En het para-sympathische deel dat voor rust en herstel van het organisme zorgt. Bij de CVS-patiënt staat het sympathische deel continu op actief. De persoon is in een constante staat van alertheid en

DR EDUARD VAN DEN BOGAERT is arts en homeopaat. Hij specialiseert zich in de energetische geneeskunde, de symboliek van het menselijk lichaam en in de biomedische decodering van ziekten en pathologisch gedrag. Hij heeft zijn praktijk voor 'Nieuwe Integrale geneeskunde' in Brussel. Meer info op www.evidences.be

wanhoopskreet van het zenuwstelsel

stress. Het para-sympathische deel daarentegen wordt steeds meer onderdrukt. Echter, het evenwicht van het zenuwstelsel is van cruciaal belang voor een gezond energiebeheer. Als deze situatie maar lang genoeg duurt, worden ook het centraal zenuwstelsel en het spierstelsel aangetast. Dan worden fysieke symptomen steeds duidelijker.

Geen bestaansrecht

Op gevoelsniveau zien we bij de patiënten een aantal kenmerken: Men is er rotsvast van overtuigd dat men nooit zal mogen en kunnen ophouden deze ongewenste handelingen uit te voeren. Men ziet geen enkele uitweg om uit deze toestand te geraken. Men heeft geen enkel besef van het recht om zijn plaats in het leven in te nemen. Men heeft een diep minderwaardigheidsgevoel tot en met de overtuiging toe, dat men zelfs geen bestaansrecht heeft. Men ervaart een onmetelijk moreel lijden dat onderdrukt en verborgen wordt voor zowel zichzelf als voor de omgeving.

Elke ziekte is een biologisch overlevingsmechanisme. In het geval van CVS en fibromyalgie laten de pijnen van het spierweefsel (MYO) en de vermoeidheid de patiënt toe om eindelijk zijn activiteiten te stoppen. Zonder de ziekte zou de patiënt onverbiddelijk doorgaan totdat hij letterlijk mordsdood valt. Bij diepgaand onderzoek naar

de primaire oorzaak van deze ziektes komt men vaak uit op transgenerationale overdrachten van devoroudersinverband met concentratiekampen, mishandeling, verkrachting, achtervolging en andere vormen van terreur. Ook prostitutie, misbruik, werkkampen en slavernij zijn thema's die kunnen opduiken in de stamboom.

Dergelijke trauma's uit vorige generaties, waarbij voorouders zich totaal machteloos en gevangen voelden tegenover de situatie en/of hun daders en waarbij ze geen enkele uitweg zagen, worden via de genen doorgegeven. Op basis hiervan kunnen de nakomelingen gelijke omstandigheden in hun leven aantrekken en zo het patroon verderzetten. Ze kunnen het patroon op hún beurt doorgeven aan de volgende generatie.

Fundamentele verandering nodig

Om hun ziekte te kunnen ombuigen, zouden CVS-patiënten tot het besef moeten komen dat ze iets fundamenteel in hun leven moeten veranderen. Ze kunnen zich hierbij laten ondersteunen door therapieën die het fysieke organisme geleidelijk aan weer opladen zoals homeopathie, acupunctuur, massage, osteopathie of cranio-sacrale therapie. Maar voor een grondige transformatie moet dit meestal gecombineerd worden met psychotherapeutische begeleiding in de vorm van familie-opstellingen, stamboomwerk en diepgaand onderzoek van het leven zelf.

TEKST: NIKI HERCKENS + EDUARD VAN DEN BOGAERT

